

[Arbejds- og Socialministeren.]

bejdssæson endnu ikke er indtraadt. Det maa i øvrigt i denne Forbindelse videre fremhæves, at Arbejdsløsheden ved Begyndelsen af Juni er lavere end paa samme Tidspunkt i Fjor, saaledes at de Problemer, der vil melde sig i indeværende Sommer, kan forventes at blive større end sidste Aar. Det er derfor klart, at Opgaven, der melder sig til Løsning, bestaar i at sikre de nødvendige Produktionsgrene Arbejdskraft og om fornødent holde igen paa Omraader, hvor Produktionen ikke er af livsvigtig Betydning, og hvor Arbejdet uden Gene kan udskydes.

Regeringen har derfor nøje fulgt Beskæftigelsesudviklingen her i Landet og har paa en Række Omraader udfærdiget Bestemmelser, som har til Hensigt at sikre Landbruget den nødvendige Arbejdskraft. Man har saaledes allerede i Vinter og i Foraaret givet Direktiver til de offentlige Arbejdsanvisningskontorer, som skulde hindre, at de med Tilskud fra Staten iværksatte Beskæftigelsesforanstaltninger berøvede Landbruget den nødvendige Arbejdskraft. Ved Cirkulære af 31. Januar blev der givet Meddelelse om, at det ved Forhandling med Landbrugsministeriet var fastsat, at der ved Antagelse af Arbejdere til Landvindingsarbejde, hvortil der ydes Tilskud, skal paases, at Landbruget og den indenlandske Brændselsproduktion ikke berøves den fornødne Arbejdskraft. Der skal endvidere gives Arbejdsanvisningskontorerne Oplysning om de antagne Arbejdere.

Ved Cirkulære af 17. Februar blev det meddelt, at det ved Forhandling med Ministeriet for offentlige Arbejder var bestemt, at der ved de særlige Vejarbejder, der udføres med Tilskud af det Beløb paa 50 Mill. Kr., der er stillet til Raadighed for Vejfondene, kun maa beskæftiges Arbejdere, som anvises af den offentlige Arbejdanvisning. Det skal ved denne Anvisning paases, at Landbruget og den indenlandske Brændselsproduktion ikke berøves den fornødne Arbejdskraft.

Endelig blev det ved Bekendtgørelse af 22. April bestemt, at de nævnte særlige Vejarbejder i Tiden indtil 15. September i Aar kun maa paabegyndes, saafremt Arbejdsministeriet efter Samraad med Ministeriet for offentlige Arbejder meddeler Tilladelse hertil, og Tilladelse maa kun gives, hvor Beskæftigelsesforholdene paa det paagældende Sted taler derfor.

For saa vidt angaar de Arbejdere, som er henvist til Beskæftigelsesforanstaltninger iværksat i Henhold til Loven af 30. Juni

1941 om Iværksættelse af offentlige Arbejder og Beskæftigelse af arbejdsløse, gælder allerede ifølge Loven, at disse Arbejder skal staa tilmeldt Arbejdsanvisningen som ledige og derfor maa afgaa fra Beskæftigelsesforanstaltningerne, saafremt de kan opnaa normalt Arbejde. Det samme gælder de til Ungdomslejrene henviste Personer. Disse Regler har Ministeriet yderligere ved et Cirkulære af 26. Maj indskærpet Anvisningskontorerne.

Uanset de saaledes givne Bestemmelser fandt Regeringen det rigtigst i Aar — ligesom sidste Aar — at gennemføre en Lov om Sikring af Landbrugets Arbejdskraft.

Ved Loven af 30. April om Formidling af Arbejdskraft til Arbejde i Landkommunerne blev der derfor givet særlige Regler med det Formaal at udvirke den bedst mulige Fordeling af den ledige Arbejdskraft, saaledes at Anvisning af Arbejdskraft fortrinsvis skete fra de Steder eller Egne, der i særlig Grad er ramt af Arbejdsløshed, samtidig med at der blev givet særlige Regler til Sikring af den nødvendige Arbejdskraft for Brændselsproduktionen og i særlig Grad for Landbruget.

Samme Dag, altsaa den 30. April, blev der udsendt et Cirkulære, hvori der blev nærmere redegjort for Lovens Indhold, ligesom der blev optaget forskellige Afgørelser af Tvivlsspørgsmaal, der var opstaaet ved Administrationen af den tilsvarende Lov i Fjor. Det blev i Cirkulæret understreget, at Myndighederne maatte lægge Vægt paa Anvisningen fra de Steder og Egne, der særlig er ramt af Arbejdsløshed, navnlig de større Byer, og Nødvendigheden af Samarbejde mellem de anvisende Myndigheder blev understreget.

Endvidere blev det i Cirkulæret paalagt Arbejdsanvisningskontorerne i Samarbejde med Arbejdsanvisningsudvalgene at søge nøje Kontakt med Landmænd, der kunde antages at efterspørge fremmed Arbejdskraft, og derigennem danne sig et Skøn over Omfanget af den Arbejdskraft, der maatte fremskaffes.

Ved Lov Nr. 213 af 22. Maj blev der, som det vil erindres, gennemført den Ændring i Loven af 30. April, at større Entreprenørarbejder sidestilles med de i Loven nævnte offentlige Arbejder og Arbejder ved Brændselsproduktionen, saaledes at de for disse Arbejder gældende Bestemmelser, herunder ogsaa dem, der angik Anvisning gennem den offentlige Arbejdsanvisning og Udskydelse af landbrugskyndig Arbejdskraft, blev gennemført ogsaa ved disse større Entreprenørarbejder. Dette fandt man nød-